

Úr Løg-tinginum

Tingfundurin í gjár

JOHN JOHANNESSEN

26. tingfundurin hesa setuna varð settur í gjár klokkan hálvum tvey. Á skránni fyrri fundin vóru trý mál, nevniliga ófráboðaðir spurningar, svar uppá fyrspurning frá Hendrik Old til Vibeke Larsen, ríkisumboðskvinnin varð at enda var

framløga á skránni.

Hendrik Old spurði fyrspurninginum, um danska stjórnin hevur ætlanir um at gevast við donsku sjóverjutyrluflúgvngini við Føroya, og nær hetta verður, um tað verður.

Ríkisumboðskvinnin svaraði, at tyrluflúgvngin ikki verður skerd

Fundurinn fyrradagin

Fyrradagin var aðalorðaskifti um útbúgvingarálitið og framløga á skránni í tinginum

JOHN JOHANNESSEN

Klokkan tíggu týsmorgunin varð 25. tingfundurin hesa tingsetuna settur. Á skránni var aðalorðaskifti um tingmál nummar 101-3/1999, sum var frageiðing frá Signari á Brúnni, landsstýrismanni, um ráðlegging av útbúgvingar- og granskingspolitikk í framtíðini og í sambandi við sjálvstýrisverkeftanina. Málið varð avgreitt, og tá fundurin var lokin beint áðrenn klokkan fimm seinnapartin, boðaði tingformdurin frá trimum framlögum.

Helenda Dam á Neystabø, landsstýrisvinna, hevur vegna landsstýrið lagt fram tingmál nummar 14/1999, sum er uppskot til lögtingslóg um áseting og javning av almannaveitingum.

Hendrik Old, lögtingsmaður, hevur lagt fram tingmál nummar 16/1999, sum er uppskot til lögtingslóg um broyting í lögtingslóg um minstuløn og dagsstundning.

Vinnuvevndin hevur lagt fram álit í tingmáli nummar 1-3/1999, sum er uppskot til eykajáttanarlögtingslóg fyri november 1999-1.

Jógvan á Lakjuni aftur

JOHN JOHANNESSEN

Jógvan á Lakjuni, sum seinastu tíðina hevur havt farloyvi frá tingarbeiðinum meðan hann hevur verið á ST-fundi í New

York, er nú komin aftur, og hevur tískil tikið sæti aftur á tingi.

Kjartan Joensen úr Leirvík var varamaður fyri Jógvan á Lakjuni, meðan hann var burtur.

Álvur Kirke á ting

JOHN JOHANNESSEN

Jenis av Rana úr Miðflokkinum hevur biðið lögtingið um farloyvi frá 23. november til og við 2. desember í ár. Somuleiðs biður hann lögtingið um, at næsti maður á lista Miðflokksins í Suðurstreymoyar valdømi, Álvur Kirke, tekur sæti á tingi hetta tíðarskeið.

Álvur Kirke fekk til valið í 1998 43 atkvøður, meðan Jenis av Rana, sum fekk mestar, fekk 258 atkvøður. Triðjestar atkvøður á listanum hjá Miðflokkinum í Suður-

streymoy fekk Steindor Hjaltnin. Hann fekk 39 atkvøður.

Viðmerking:

Ungur nemur gamal fremur

Í nógv ár havi eg svomið eina ferð um vikuna. Mær hevur altíð dáma væl at svomið, men hetta er eisini gott bæði fyri líkam og sál.

Ein dagin sigur Jukim Olsen, ættaður úr Svinoy, við meg, sum vit standa har og skola okkum. »Minnist tú músina hjá Sigurði.« »Hann plagdi ofta at hava hana á lofti í Tinginum.« »Og so var tað tann um hundin og úlvin, hana hevur tú ikki gloymt, ha?«

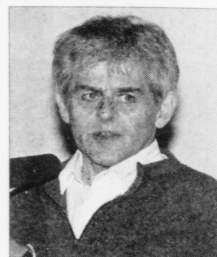
Músir hjá Sigurði stendur í barnabókini undir heitinum Hagamúsir. »Hagamús-

in livdi í mong ár í holu síni, men kettan át heimamúsina.« Hesa litlu søgu hava ættarlið av børnum lisið og ikki gloymt hana aftur. Tað er sera umhugsunarvert, at nógv hava sett hesa litlu søgu í samband við føroyskt sjálvstýri. Sjálvstýrismúsir bjargar lívinum.

Eitt sindur tosaðu vit báðir um, hvar tann um hundin og úlvin hevði staðið, men báðir høvdu lisið hana í barnaskúlanum og komnir til sama morál.

Ein úlvur kemur svangur til eina fulla skál av mati,

sum ein hundur stendur uppiyvir. Úlvurin fær loyvi at eta burtur av frá hundinum. Hetta er næstan ov gott at vera satt, soleiðis bara at fáa nóg mikið at eta fyrri einki. Hundurin biður hann bara gera sær til góðar, tí tá skálin er tóm, fyllir gentan í skálini aftur. Úlvurin himprast við at eta, og nú sær hann eina stripu um hálsin á hundinum. Tá hann spur um hetta, fær hann at vita, at tað er eitt band, og at hundurin sleppur næstan ikki at røra seg. Nei, tá var úlvurin skjótur at ríma frá

matskálina og út aftur í skógin.

Steinbjørn B. Jacobsen

Pengastuðul

Nú er mest sum semja um at pengastuðul ikki er gagnligur fyri móttakaran.

Hetta man vera stór tíðindi og ilt at fara hjá mongum føroyingi, hvørs grundhugsan var bygd á henda sama stundring.

Sjálvandi er hann heldur ikki farin heilt úr huganum, tí tá ið tosað verður um fullveldi ella ei, sæst hann sprellivandi aftur og tosað verður so, sum um hesin stundringur fór at koma til ævigar tíðir.

Vit vita nú at aftan fyri henda stundring stóð Mjorkadalur og stoðin á

Eiði. Vit vita eisini at danir vildu, at hesin stundringur skuldi latast til forbrúk, so at okkara pengarensi var nær tengt at tí danska, júst fyri at tað skuldi vera so mikið tyngri fyri ikki at siga ómøguligt hjá okkum at koma at standa á egnum beinum.

Tað vóru hóast alt tey sum vísu á, at jú rikari vit blivu, jú meir stuðul fingi vit úr Danmark, men fleirtalið hildu væl standa til, til 6. okt. 1992. Soleiðis var skipanin. Nú hevur tibetur hetta landsstýrið fingið fleirtal til at gera hesa skipan um.

Eisini vóru tað tey, sum mintu á tað ómoralska í, at vit sjálvi fingi at vita ferð eftir ferð, at vit høvdu ikki ráð ella ikki fingust til at gjalda fyri okkara sjúku, veiku og gomlu.

Skúlaskep til okkara børn, alt meðan somu fólk høvdu ráð til dýrar bilar, fritíðarferðir o.s.f.

Tú kanst hoyra nógv lög, ið sum verju fyri, at ein ikki vil hava núverandi støðuna broytta.

T.d. at fáa vit fullveldi, fáa vit aftur 6. okt. 1992. Tey mugu so púra staðni hava gloymt, at vit ikki

høvdu fullveldi tá, ella er tað kanska so, at hesi fólk hildu, at vit tá vóru ein fræls tjóð.

Fullveldið ella evsta vald er ikki tað sama sum, at vit vera ein republik, men tað vil rúmka munandi um okkara samfelags karmar. Verða karmar um tað sum júst nú rembist í okkara fólk. Hetta verður at menna og stimbra arbeidið vil at fylla hesar somu karmar.

Steinbjørn B. Jacobsen

Minningarorð um mín elskaða systurson Pól Eyðfinn Ólason Poulsen

f. 29.11.1963 – d. 31.10.1999

Ímeðan eg siti og skrivi minningarorð um teg, elskaði Pól Eyðfinn, og siggi tað vøkru myndina av tær, sum liggur á borðinum framman fyri meg, renna tár úr eygu mínum.

Tað vóru tung boð, vit fingi 31.10.99. »Ágót« hevði aftur fingið ein sjógv, og Pól Eyðfinn var deyður av løstinum, hann fekk.

Tað er so svárt og so ófatiligt, at tú ikki skalt vera ímillum okkum meira, og at vit ongantíð aftur fara at siggja tað vakra smíði, sum tú altíð hevði.

Pól Eyðfinn góði, tú var elstur av 7 systkjum, og tað fyrsta barnið, eg bleiv mostur til.

Eg kann minnast hvussu stolt eg var, tá eg slapp at trilla teg. Tú komst so ofta inn til okkara í samband við bókhaldinum hjá skipi tínum, og tað gleddust Berlina og Turid eisini yvir, tí tú segði altíð okkurt skemtandi orð við tær.

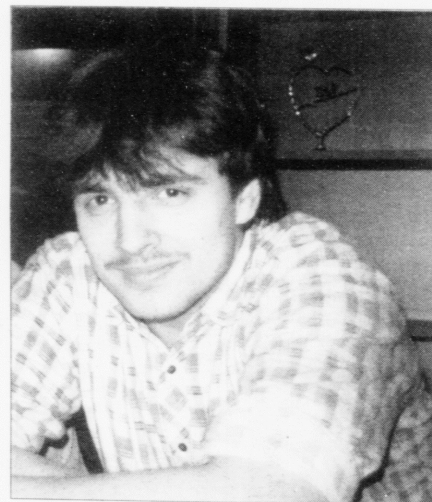
29. oktober ringdi tú og spurdi eftir Jóhannes. Tá fingi vit eitt lítið prát saman, tú var sum altíð so glaður. Ja tað hugsaði mostur ikki, at tað skuldi vera seinastu ferð, at vit bæði tosaðu saman.

Men einaferð skulu vit øll siggjast aftur heima í himli hjá Jesu, sum tú setti títt álit á. Eitt er mostur heilt vís í, at tann andaligi barnalærdómur, ið foreldur tíni hava givið tær, hevur verið ein góð barlast hjá tær.

Og sum Axel gubbi tín so rørandi segði í kapellinum: at tit fylltu ein heilan bonk í kirkju og sunnudags-skúlanum.

Simona góða, vit hugsa so nógv um tykkum. Harrin styrki tykkum í sváru sorg tykkara. Góða Ágót og Óli, systkini við familjuna, ommurnar báðar, familjan á Viðareiði, manningin umborð á Ágót, og vit øll, sum stóðu honum nær: Má Harrin styrkja okkum øll í hesi sváru sorg og tað veit eg at hann ger.

At enda vil eg skriva fyrsta orðini av sálminum sum Pól Eyðfinn helt so nógv av.

Sælata vís! Jesus er mín! Hann er mín hirði, nevni meg sín Sælata vís! Bjartasta mál! Jesus meg keypti líkam og sál.

Friður verið yvir minnið um høgt elskaða systirson mín Pól Eyðfinn Ólason Poulsen.

Lis mostur